

Amal Elmes tale ved arrangementet Fest 4 Statsborgerskab

Taler

Amal Elme
Medlem af foreningen Unge for
Statsborgerskab

Dato

12. december 2024

Sted

Demokrati Garage,
Rentemestervej 57, 2400
København

Omstændigheder

Arrangementet Fest 4 Statsborgerskab havde til formål at sætte fokus på de problematikker, som unge mennesker kan møde, samt de følelser, der kan være forbundet med ikke at have dansk statsborgerskab. Samtidig ønskede arrangementet at skabe et fællesskab og en følelse af samhørighed – en påmindelse om, at man ikke står alene. Uanset om man havde dansk statsborgerskab eller ej, var alle velkomne til at deltage og støtte hinanden som medborgere.

- 1 Hvornår er man dansk? Det er et spørgsmål, jeg stiller mig selv tit. Jeg er født på dansk jord, gået i vuggestue, slået katten af tynden iført klokkeblomst-kostume. Bestået indfødsretsprøve 45/45. Og ikke mindst afsluttet min studentereksamen i dansk med et fint 12-tal. Men alligevel står jeg her, 20 år i
- 5 Danmark uden det danske statsborgerskab.

Det gik for alvor op for mig den 6/12 2021, at jeg ikke var dansk.

- 10 Her modtog jeg et brev fra udlændigestyrelsen, der ønskede mig tillykke med at jeg nu kunne søge om permanent opholdstilladelse 3 måneder før jeg blev 18. Den dag ændrede min opfattelse sig af at være dansk markant.

- 15 Jeg føler mig fremmedgjort til dagligt, min stemme er ikke vigtig nok til at være del af den demokratiske samtale, jeg kan heller ikke stille et borgerforslag, det rimelig ironisk at kvinderne kæmpede for stemmeret, og fik det for over 100 år siden, men her står jeg i dag og mangler netop denne ret.

- 20 Politikerne kalder Danmark for et demokratisk, liberalt og frit land, men alligevel undertrykkes en del af befolkningens stemmer. Men hvordan er dette et demokrati?

Jeg føler mig fremmedgjort og udlukket, hver gang jeg kigger på mit grå pas, hvor der står fremmed på 3 forskellige sprog. Hver gang jeg kigger på mit opholdskort, hvor der står Somalia frem for Danmark. Hver gang jeg ser en

25 valgplakat, og jeg ved at min stemme er ligegyldig/ ikke vigtig nok.

Disse følelser forfølger mig også i mine drømme. At jeg ikke kan vælge at rejse jorden rundt som mine jævnaldrende, at der gælder andre spilleregler for mig og ikke dem, at jeg altid vil blive set som en udlænding og ikke dansk, at et eller to sabbatår kan have så stor betydning på hvordan mit liv ser ud, (sabbatår = afslag ansøgning) men et eller to sabbatår er en selvfølge for dem der har den største “gave” og tillids erklæring i samfundet som politikerne ellers kalder det.

Men hvorfor har I ikke tillid til mig? Jeg opfylder alle andre krav i stiller, men nej jeg skal vælge mellem min uddannelse og 3,5 års ufaglært arbejde, hvor jeg stadig kan få et afslag.

Hvis jeg vælger min uddannelse, kan jeg først blive statsborger om 10 år. Det er 10 år hvor jeg ikke har en stemme, 10 år mere med undertrykkelse, 10 år mere uden rettigheder. Og igen 10 år mere med fremmedgørelse.

Lad nu uddannelse tælle med som beskæftigelse.

Hvordan skal jeg nogensinde få tillid til en stat, der behandler mig og flere tusinde unge således, tilliden er ikke gensidig, og det er kravene heller ikke.

Tilliden består af sikkerhed om ens fremtid, trygheden om hvor man hører hjemme, og den basale beskyttelse af mine rettigheder som menneske, og det lever staten Danmark ikke op til.

50 Jeg læste engang et digt hvor vedkommendes citater ramte mig, *“politikkerne spiller skak med opholdstilladelser”* og *”alt i mens mareridtene snitter rander under vores børns øjne”*.

55 Jeg er træt, vi er trætte, men I tænker nok, hvorfor er vi trætte?? I ser os ikke som mennesker, blot fremmede, der prøver at infiltrere det danske samfund, men jeg er her for at sige i dag, vi er en del af samfundet, vi er almindelige mennesker, der drømmer om at føle sig hjemme. Hvorfor skal vi bevise mere, når vi uddanner os til læger, pædagoger, sygeplejerske og løfter den danske velfærdsstat?

60 Hvorfor investere flere millioner i vores uddannelse, når vi alligevel ikke må være en del af samfundet?

65 Jeg drømmer om at den næste generation af unge, kan have lov at være frie, at skifte gymnasie ikke har konsekvenser, at man kan tage sabbatår og ikke mindst få lov til at stemme og påvirke det samfund, man lever i. Både i forhold til lovgivningen, også ændre synet på hvad det overhovedet vil sige at være dansk.

70 Jeg drømmer om at andre unge ikke skal stå i køen adskilt fra deres klasse i lufthavnen igen, eller få et opkald om at deres opholdstilladelse er udløbet, og de skal på udrejsecenter. Disse traumaer er ikke nogen, der skal videreføres, da ALLE har ret til at føle sig sikker, anerkendt og hørt i det land, man bidrager til og anser som sit hjem.

75

Jeg er ikke fremmed, jeg er ikke indvandrer, jeg er dansker og anser statsborgerskabet som min ret.

Og til sidst, men ikke mindst, ”I Danmark er jeg født, her har jeg hjemme.”

80

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

85

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/amal-elmes-tale-ved-arrangementet-fest-4-statsborgerskab>

90

95

100